

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות וברורים: 02-3733111
חודש אדר תשפ"ג | עלון מס': 334

פרשת ויקהל-פקודי

דברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

רבנו של עולם! בושח מהזוו!

הסתים הסדר, המושל הודה לו בכל לב. "ממש נהייתי. הכל היה טעים מאוד". נו, גוי. זה מה שנשאר לו מליל סדר, שהכל היה טעים.

לשנה הבאה, זכר המושל להזמין את עצמו - ברמז פמוכו. והמוכסן מצדו נעתר להפציר' בו לבוא גם השנה.

בסוף הסדר, לאחר שהסתיימה שירת "לשנה הבאה בירושלים", אמר המושל ליהודי: אני זוכר את השיר הזה. גם בשנה שעברה בקשתם שבשנה הבאה תהיו בירושלים, והנה אתם עדין כאן..."

"אכן" - הנהו בעצב היהודי בראשו - "עדין אנו מחכים, כבר אלפי שנה! ובכל שנה אנו שרים זאת ומיחלים בכל לב שבשנה הבאה אכן נעשה את החג בירושלים הבנויה".

לפתע, מתוך עצמות של רגש יהודי, קם וזעק: "רבנו של עולם! שלח מהר את משיח צדקנו! בושח בפינו הגוי..."

באחת הערות של פעם התגוררו זה לצד זה בשלום ובאתנה היהודים והגויים. המושל הגוי אהב את היהודים ולא רדף אותם כפי שעשו שאר הפריצים והשליטים. כמתנה לקהלה היהודית, מנה את אחד מפניו ל"מוכסן" - האחראי על גביית המסים. בכך, יקל על היהודים שלא יצטרכו להתמודד עם מוכסנים מרשעים ותאבי-בצע.

המוכסן היה נאמן ועד מהרה התחבב על אותו מושל.

בהתקרב חג הפסח, פנה המושל למוכסן היהודי והתענין על אותו 'ליל הסדר' שפכל מתפוננים לקראתו ברחוב היהודי. המוכסן תאר בפניו את הסדר המרגש אותו חוגגים היהודים כבר אלפי שנים, מאז הארוע המכונן של עצמו - יציאת מצרים.

"רוצה אני להשתתף פעם אחת בסעודה כזו" - אמר המושל. והמוכסן, הבין את הרמז והזמין אותו כאורח של כבוד. "כל דכפיו" מקוריו...

וכך היה. דקות ספורות לפני הכרזת 'קדש' בבית המוכסן, דפיקות בדלת. המושל בכבודו ובעצמו, מגיע לעשות אתם את הלילה הקדוש.

לארף הסדר, ישב המושל וצפה במתרחש. הוא הקשיב לספורי העבדות ולנסי הגאולה, האזין להסברים המלמדים ונהנה מכל רגע. כפמוכו, הוא לא ותר על 4 כוסות יין ועל מנות השלחן עורף הטעימות.

הערב הארוך כמעט והסתיים, וכבר מכרזים בקול רועם: 'נרצה! בתם שירת' חסל סדור פסח' במנגינה הידועה, קמו כל בני המשפחה ופצחו ברקוד סוער ובשירה סוחפת: "לשנה הבאה בירושלים... בירושלים הבנויה", שוב ושוב חזרו על המלים בעיניים עצומות ובדבקות עלגאית.

דקות אחדות ארוך הרקוד המרגש ולאחריו התישבו כל בני הבית ופנו להמשך ההגדה.

"אשמח לשמע בבקשה מה היה הרקוד הלזה, מה שרתם שם?" - שאל המושל את מארחו.

הסביר היהודי, עד כמה עזה אהבת היהודים לירושלים עירם ולציון מכותרתם. "ירושלים היא המרכז הרוחני של העם היהודי מזה אלפי שנה, היא היתה מקום משקנם של מלכי בית דוד ומקום משקנו של בית הבחירה, מקום אשר לשם עלה עם ישראל שלוש פעמים בשנה ובאחרית הימים גם עמי העולם יעלו ללמד ממנו תורה דבדרי הנביא מ"כה. והכל קשור ליציאת מצרים כפי שאמר רבי עקיבא (ברכות נח): "לך ה' הגדלה - זו קריעת ים סוף, והגבורה - זו מפת בכורות, והתפארת - זו מתן תורה, והנצח - זו ירושלים, והוד - זו בית המקדש".

ספור זה היה שגור בפי רבי מרדכי מנדבורנה, שהיה מסיים ואומר: הרבה דברים אנו סחים בתפלתנו בלי יותר מדי מחשבה - מה אנו אומרים בכלל. האזנים שלנו עצמנו לא ממש שומעות את מה שאנחנו בעצמנו אומרים... ואם היו שומעות? בושח!

אך כשאדם מרגיש שמשהו חיצוני שומע - פתאום גם הוא שם לב לדברים. תשאלו כל ש"ץ...

ומה החכמה? לדעת שתמיד יש מי ששומע!

שירת החיים

פרק שירה ע"פ הספר 'פרק בשיר' למרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצוק"ל

תזכרז בבקשה!...

פח. נמלה אומרת:

לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם (משל ו)

אחד מפלוי החזקים ביותר של הוצר הרע, בעזרתם הוא גורם לנו לפספס שעות וימים ושנים מחיינו על לא פלום - הלא הוא פלי העצללות. הוא משרה עלינו עצלות, עיפות וחצר רצון לקום ולעשות מצוות ומעשים טובים.

כי הלא העולם הזה הוא מתנה בלתי נתפסת שנתנה לכל יהודי: זמן מגבל, עד מאה ועשרים שנה לכל היותר, ובו נתנת לנו ההזדמנות לקנות ולחטוף ולהכין לנו צידה לנצח נצחים! מי טפש ויאבד רגע אחד

המשך מאחורה

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

י"ל ע"י המפעל העולמי לילדי ישראל ושננתם לבניך | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרב יעקב סיחה, הרב אברהם וינטרניץ | עיצוב גרפי: הדס נעים | לתגובות על המדורים השונים, לקבלת העלון באופן קבוע, או להנצחות וחסויות, ניתן לפנות בדוא"ל kinyanyosef@gmail.com או בפקס 073-2016528

מפעם לפעם, מתכנסים רבני 'ושננתם לבניד', לערבי עיון והדרכה בנושאים הנוכחיים שונים, לתועלת ולהצלחת הפעילות בסניפים, ולהגדיל תורה ולהאדירה.

לאור הרחבת גבולות הארגון בסניפים ותלמידים רבים נוספים, התקיים לאחרונה ערב עיון מסוג זה בסנימן 'אז נדברו', בהשתתפות הנהלת הארגון. במפגש העלו נושאים חשובים רבים, הנוגעים לתפקידם החשוב של הרבנים, בעצוב חנוכה של ילדי ישראל.

לידיעת התלמידים היקרים:

לרגל חג הפסח, לא יתקיימו למוזים בין התאריכים 'ח ניסן עד כ"ב ניסן'. בשאר ימי "בין הזמנים" מתקיימת פעילות פרגיל.

ארגון 'ושננתם לבניד' מקבד את רבני הארגון ותלמידיהם, די בכל אתר ואתר בברכת:

פסח כשר ושמח!

ישנזקה במהרה בימינו לאכול מן הזבחים ומן הפסחים!!

• הגליון הבא יופיע בעז"ה לאחר החג •

נחת

סיפורים מרגשים מפעילות ושננתם

הספור הבא הוא כפול, ספור על ספור.

חזי אקד הבתלמידים ה'ושננתם לבניד' ה'זכבו אצא מהפגה השלוחה הערה והשאינו אק קנס אשחר על אמיו הקטנים. כשספרו אקיקס מצאו אק קנס יוש ו'אוד גמא, מ'מאט. הם שלאו אוטו מה קנה, האם יש איזה מחנה? אשורה שלו הם אא צפו. "מאט שהמאלי אלוה עס האקבך באכיון ושננתם" - ענה הפג - "כאיג כמה מוקס הוא אווד הפמא".

הספור השני אבד לאמר שאקיו של אוטו גמאיד ספר אק הספור לאקבך. האקבך ספר אק אשגט והיא הגבשה ושמה מן הפכוו ה'מ'דג באונה או, שלאקהונה שקלה אקש ממעט השלוחה האווד עס הבתלמידים, קסעגל "ושננתם" זה ממקיימים פדיוק השלוחה מאד זכודות פפיא כשקוקה אשגט, אך אווד הספור היא מוצגת פה והמקשגל ממעט כ' ימשיך היגד שאק אלווד והממיק אק הגובה על צעגדי הצאן.

המשך "שירת החיים"

של חיים, רגע שאפשר לצבר בו קנייני נצח אינסופיים?

אל מול החשבון הפשוט והמתבקש הזה, פועלת מדת העצלות. כל אחד הלא יכול לקחת עצמו בכל רגע, ופשוט להתחיל לשלח לעצמו 'חתיכות נצח' לעולם הבא, עולם שכלו ארץ. אבל פתאום אין פח ויש עיפות, אין זריזות ויש לאות, אין סבלנות ויש עצלות. אלו עצות היצור.

החכם מפל אדם שולח את העצל ללמד זריזות מן הנמלה. והמדרש (דב"ר פ"ה) מלמד אותנו על טבעה הנמלא של הנמלה.

ובכו, תוחלת החיים של הרמש הזעיר הזה, אינו אלא חצי שנה. כדי לחיות בששת החודשים הללו זקוקה הנמלה בסף הפל לחטה ומחצה. ובכל זאת, כל ימי חייה היא עמלה ללא מנוח ומכינה לעצמה מזון וצידה בכמויות ענק שיספיקו לה גם אם תמשיך לחיות עוד מאות ואלפי בשנים.

הנמלה, מספר המדרש, מכינה לעצמה דירה בת שלוש קומות. ואת הצדה שהיא אוגרת, היא מאכסנת בקומה האמצעית; לא בקומה העליונה שמא תתרטב מדליפת הגשמים, ולא בקומה התחתונה פן תתקלקל מרטיבות הבא, אלא באמצעית. והיא לא בוחלת בשום מזון, אלא אוגרת כל מה שמוצאת; חטים, שעורים ועדשים. מפני שהיא מקנה, אוילי בכל זאת יגור הקב"ה עליה חיים, ואם פן יהיה מוכן לה צידה לארץ ימים.

והמדרש מספר, שבדקו פעם אוצרה של נמלה, מה שהכינה בכמה חדשי חייה, ומצאו שם לא פחות משלוש מאות כור (כשבעים וחמש טון לפי שעור הגר"ח נאה...!)

הרי לנו דגמא ומופת שהעניק לנו הבורא בטבע שברא - מה כוחה של הזריזות. וכה מסים המדרש שם: "לפיכך אמר שלמה: לך אל נמלה עצל וגו', אף אתם התקינו לכם מצוות מן העולם הזה לעולם הבא".

הבה אפוא ונזדרז לחטף ולהכין לנו קנייני נצח!

בשמחה תמיד
חידודים משמחים

ברכת מזלא טובא ודדיא יאה

נשגר קמיה הרכז הנכבד המחנך ר' יצחק יעקב מולייב שליט"א ראש סניף 'ושננתם לבניד' ביתר עילית לרגל השמחה השרויה במעונו בנישואי בנו הבה"ח נ"ו שיזכו לבנות בית נאמן בישראל! ובהולדת נכדתו נ"ו שיזכו לרוב נחת ודקדושה

מברכים בכל לב ההנהלה האברכים והתלמידים

יוני: "האם אשתה זוכר פאה
נצחית יעגלוק?"
חוני: "קאזא, 207 נצחיות!"
יוני: "הרי רק אנתאלו דפגדו אלו
פקעיעי אקאזא 206
נצחיות...?"
הבתלמידים: "אכן, אקו פאגתי
הפיקר אצום, על דא..."

באלו הקשרים מזכרת אש בפרשות ויקהל פקודי? (ב' מקומות)

איזה פסוק בפרשה זו מכיל חמש מלים רצופות שמתחילות באותה האות? בשירת הים, הפסוק "אמר אויב ארדף אשיג אחק..." (שמות טו ט) מכיל חמש מלים רצופות המתחילות באות א'.

- א. שור • ל. זילבגר • א. ברנשטיין • ש. מיזליק • י. פרידלנדר
- ש. קרמר • א. פרוינד • א. ק. ז. מיזליק • עקב • ד. טויטו
- ד. א. ישראלי • ד. קרמר • ב. ששון • א. קובלר

